

OPINIÓ

No cal explicar a Espanya el que significa viure el perill de retrocedir en els drets adquirits com a dones i com a éssers humans, (ja que les dues coses van juntes), però el que està passant a Itàlia pot fer-nos reflexionar sobre com és fàcil arribar a deshumanitzar-.

Amb la recent aprovació en el Parlament del "Decret Seguretat", proposat pel vice primer i ministre de l'Interior **Matteo Salvini**, que preveu l'abolició de la protecció humanitària a les persones migrants, s'estan llençant literalment al carrer desenes de dones embarassades o amb nens de pocs mesos, a més de joves víctimes de la trata, i persones amb problemes sanitaris.

El primer de desembre va sortir en els media la imatge d'un "naixement" d'allò més realista, amb una desemparada parella africana, ell amb les mans juntes en una súplica i ella, embarassada, carregant un nadó a l'esquena, però sense àngels, rucs i bous de companyia. Es tracta d'una jove família ghanesa, expulsada al carrer des d'un centre d'acollida a Capo Rizzuto, Calàbria, el 30 de novembre. El Decret Seguretat la considera un "perill" per a la societat per haver arribat al nostre país de forma irregular, no existint en el seu país una forma regular.

Mentrestant, com avisa la comunitat de **Matteo Salvini**, a Crotone, Catània i altres ciutats properes, centenars de persones migrants són carregades en busos i literalment abandonades a l'estació de ferrocarrils. A tot Itàlia més de 39.000 persones que actualment tenen protecció humanitària patiran el decret d'expulsió, llevat que, per miracle, no trobin de sobte un treball legal. D'aquí a 15 mesos hi haurà unes 100.000 persones "irregulars", exposades als xantatges de la criminalitat. Bastant evident sembla el cínic pla subjacent al Decret Seguretat: llençar al carrer masses de persones famolenques, tornant-les irregulars, de manera que hi hagi més tensió i por en la població, i més vots per a la Lliga. Ja que alimentar tensions i odi, mentre s'obstaculitzen i retallen els sistemes més eficients d'acollida i integració de persones migrants, ha resultat tot un èxit per Salvini.

En l'espai d'un any, segons un sondeig Demos, l'opinió pública ha mudat la seva actitud cap als desembarcaments de persones migrants, passant a ser un 51% de desfavorables. I tots els dies assistim amb incredulitat, sorpresa i angoixa, a episodis aberrants de racisme que pensàvem impossibles en un país civil, no només entre les institucions, sinó també entre la gent comuna. Pot ser una passatgera del tren d'alta velocitat que s'allunya, ofenent-la, d'una noia d'origen eritreu (adoptada per una família italiana) per no apreciar el seu color de pell; poden ser joves mares d'un hospital que criden contra una mare africana acusant-la de "portar malalties". A les escoles d'infància d'Udine, al nord d'Itàlia, s'ha arribat a prohibir l'ús de ninots de pell fosca, per desincentivar la multiculturalitat. Però, com explicar tanta deriva racista a una Itàlia que fa pocs anys manifestava festivament en moltes ciutats el seu desig d'acollir amb humanitat les persones migrants? Per descomptat, les explicacions són complexes, i inclouen també les responsabilitats polítiques de l'anterior govern que no va saber connectar amb la part de població més empobrida i indignada, mentre els escàndols de "Màfia capital", amb les seves corruptes cooperatives a Roma sacsejaven el món de l'acollida. D'allí, va ser fàcil per al Moviment Cinc Estrelles i la Lliga, acusar tothom de les ONG d'afany de lucre. Tot i que la Lliga mateixa ha de respondre a la ciutadania per haver malgastat 49 milions d'euros de fons públics.

No obstant això, com en el cas de **Trump**, més que les virtuts del candidat, ha estat una astuta manipulació de la comunicació a enlluernar l'electorat.

Des del 2013 en els mitjans el fenomen de la migració s'associa a "perill", "invasió", mentre a les xarxes socials es difamen les ONG de rescat, i alguns magistrats construeixen accions legals en contra d'elles, fins que són obligades a parar. Matteo Salvini compta amb un team de joves experts en informàtica, (anomenat "La Bèstia") pagats amb fons públics: són especialitzats en l'ús d'algoritmes que prenen nota a quins sentiments o paraules són més sensibles els usuaris de les xarxes, per multiplicar els missatges d'aquest tipus, amplificant prejudicis o falsedats. Ja no hi ha arguments, explicacions lògiques de tal o qual fenomen, sinó "enemics" per destrossar, des persones migrants, periodistes, intel·lectuals, fins als menyspreats buròcrates europeus (amb qui al final s'haurà de negociar per continuar pertanyent a la Unió Europea).

Com en el cas de Trump, l'arrogància i disbauxa comunicatiu de Salvini premia el mascle blanc permetent donar curs al pitjor de si mateix, i deixar anar al racista i sexista que pot portar dins. És més fàcil quan "hi ha un 45% d'italians gairebé analfabets, o sigui que entenen poc i malament els que els-hi dius, i creuen en coses increïbles", paraules del mateix **Beppe Grillo**, (també ell tan aficionat als insults), en un comici a Roma del 21 d'octubre.

En una ideologia reaccionària, racisme i sexisme van de la mà, deia al començament. Què fer llavors? Les organitzacions de dones, els i les estudiants, el món del voluntariat, estan demostrant ser vàlids anticossos enfront del salvinismo. En una imponent manifestació a Roma gairebé 200.000 dones han protestat contra el masculisme i el racisme a la vegada, a banda de moltes altres ciutats.

En una recent assemblea a la Casa Internazionale delle Donne, s'ha alertat davant els perills de retrocessos en els drets adquirits per les dones en temes de separacions, que serien més complicades amb el futur Decret Pillon, encara en fase de debat. Amb el pretext d'afavorir la bigenitorialitat, un cop aprovat, el decret s'obligaria els fills a habitar alternativament en les dues cases dels pares, llevant el suport financer a la mare. Hi ha 900.000 mares separades, (amb 1.200.000 nens i nenes en risc de pobresa), perquè no totes compten amb el suport financer dels pares, i en general tenen menys accés a la feina i guanyen un 16% menys que els homes. A més estem assistint a atacs al dret d'avortament (i a un 80% de metges del servei públic que són objectors), des dels ajuntaments "favorables a la vida", com el de Verona, en alguns casos superades per iniciatives de les dones. I segueix la lluita contra la violència cap a la dona, que en els primers deu mesos ha cobrat 106 víctimes.

També el món del voluntariat, de les Cooperatives i ONG (l'anomenat "Tercer Sector), a més de la xarxa de Municipalitats, està preocupat i alhora conscient que ha de fer esforços suplementaris de creativitat, apostant a la sostenibilitat dels projectes, a reforçar xarxes i estratègies (des del micro crèdit al crowdfunding), per seguir endavant amb les activitats dirigides als subjectes més febles. A Lodi, Llombardia, la ciutadania s'ha rebel·lat a la mesura mesquina de l'alcaldeessa de treure l'ús del menjador escolar als nens i nenes migrants impossibilitats per pagar la tarifa, recollint fons més que suficients a sufragar les seves despeses.

Les grans ciutats com Milà estan marcant camins, creant xarxes per optimitzar el *welfare*, mentre petits pobles rurals o de muntanya han demostrat saber crear possibilitats de treball per a joves i dones, locals i estrangeres, revitalitzant també el territori. Tot això no es pot perdre i

Itàlia, temps de resistència contra el racisme i el sexisme

Escrit per Gisella Evangelisti. La Independent.
dijous, 6 de desembre de 2018 17:31

no serà perdut.